

2. **PARKA** (12) *sb f*

Oba a jasne.

sg N parka (2). ◇ A parkę (1). ◇ pl N parki (6). ◇ A parki (2). ◇ V parki (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

mit. Jedna z trzech siostr, bogiń przeznaczenia i losu każdego człowieka, strzegących też ładu panującego we wszechświecie i w stosunkach międzyludzkich (Lachesis i Kloto – prządki nici ludzkiego życia oraz Atropos przecinająca nić) [Parcae creditae sunt tres fatorum ministrae apud inferos – są trzy boginie mające moc nad wszelakimi rzeczami, które wszelakiemu człowiekowi i wszelakim rzeczom swój kres śmierci i żywota zakryszają. [...]] Earum nomina sunt Clotho, Lachesis et Atropos Mącz 277d; bieg świata i wszystkich rzeczy na niem toczenie, wieczne, nieodmienne, ktorem i bogowie podlegli u pogan – parca Cn] (12) : KochEpit A2; którégom ia Obrónił śmierci/ vbłagawšzy Párki/ Y pozwoliły mi tego/ że Admet Može vsć śmierci KochFrag 44, 45; ZbylPrzyg ktv; Cny Woiewodo [...]/ Widźimy ímętni/ íže niezyczyły [!] Zazdrošne Párki/ by dłužey słužyły Wdźięczney Oyczyźnie twe sþrawy pocźciwe SzarzRyt C4v.

Frazy: »Parki przęda [w tym: lata (1), wiek (1)], przędze przeciągają« [szyk zmienny] (3:1): Táki wiek [życie jak przystało mężnemu rycerzowi]/ ô ludzkiego żywota ízáfárki/ Temu dźiécieciu przędźcie/ zpryiaźliwé Párki. KochFr 122; Zazdrość wyšchła/ człowieká/ póki z przędze czarnéy Párki przęda/ tu gryźie GosłCast 12; Im nadłužey tu Párki przędze przeciągáią Więcéy złego [...]/ gęšto wyzywáią Látá náłzé niepewne GosłCast 52; SapEpit B4v.

»Parka wieku [komu] skrociła (a. Parki ukrociły)« (2): by mu byłá Párká wieku nie íkrociła/ Iuźby roštropność iego došłá tego byłá. Cžego Kxiąžęca iego godność požádála KołakCath B3, Bv.

Wyrażenie: »nieszczesna [= nieszczęście przynosząca] Parka« (2): Z światá nieszczęfna Párká/ tego [młodego księcia] obáliła/ Y w ciemnym grobie kości iego położyła. KołakCath B2, Bv.

ZCh